

Izhaja vsaki četrtek ob 8. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele in Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema Narodna Tiskarna v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana sprejema upravništvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

XVIII. letnik.

V Gorici, 9. junija 1910.

23. številka.

Kaj hočemo?

Naša organizacija napreduje in naše trdnjave vstajajo druga za drugo. Mi gremo za jasnim ciljem naprej, naprej! Kaj hočemo, kaj namerujemo?

Mi hočemo pred vsem ohraniti našemu narodu katoliško vero. Katoliška vera je vsakemu narodu v vseh ozirih podlaga za napredek in blagostanje, je silna moralna moč, ki dela narod pogumen in nepremagljiv nasproti vsem napadom od katerekoli strani. Narod, ki katoliško vero zavrne ali se ji odtuji, zavrne ob enem luč resnice in pravice in sprejme v sebe črva, ki ga prej ali slej zglobo in ugonobi. Sv. katoliška vera je zato v našem programu prva točka. Od tega ne odstopimo, Kdor te točke kot prve in poglobitve ne priznava, ni naš.

Drugo, kar hočemo, je delo za slovenski narod po katoliških načelih. Mi ljubimo svojo slovensko domovino, a naša ljubezen do nje je katoliška, naše delovanje zanjo je katoliško. Prepričani smo, da je edino ta ljubezen prava in resnična in da je edino to delovanje stalno in narodu koristno. Liberalna ljubezen do domovine je sebična — izdajalska, liberalno delovanje je škodljivo — je polom. Razni gospodarski polomi v deželi nam pričajo dovolj kam vede liberalna ošabnost, potratnost in brezvestnost!

Mi zahtevamo dalje socialno reformo po krščanskih načelih. Našega kmeta, kolona in proletarca treba dvigniti iz tužnega stanja nevedne sužnjosti, v katero nas je pahnil liberalizem. Ta reformatorični namen imajo vse naše posojilnice, zadrage in naša gospodarska in socialna društva, ki jih mora vseskozi preš-

njati katoliški duh. Naj bi tega nikdar ne pozabili!

Mi hočemo, da se ljudstvo izobrazuje potom zdravega čtiva, katoliških časopisov in knjig, potom predavanj in shodov itd. Katoliška prosveta mora posijati v vse sloje slovenske družbe. Naš narod bodi narod zavednih mož!

Mi hočemo zlasti dvigniti našo mladino iz mlakuže, v katero jo je pahnili gnili liberalizem. Naša mladina po mestih in po deželi je izgubila krščanske vzore in se potaplja po plesih in krčmah v materijalizem.

Mi hočemo, da se probudi tudi naša inteligenca: naše učiteljstvo, uradništvo, naše dijaštvo, naši akademiki. Liberalizem je okužil našo inteligenco, da si šteje v čast to, kar je za vsakega človeka največja sramota t. j. nebriznost v verskih rečeh. Katoliški duh nas mora poživiti vse v novo življenje in novo navdušenje.

To je naš namen: Preporod slovenske družbe. Ob enem pa hočemo in zahtevamo edinstvo v katoliških vrstah. Needinstvo bi bila za nas udarec in poraz! To priča dovolj sovražnik, ki pozdravlja vsak pojav kake needinstvi med nami. Ne zabimo, kako se je nedavno smejal celo krščanskim načelom!

Tako smo v kratkem povedali načrt našega delovanja. Mi gremo za jasnim ciljem naprej, naprej!

Cestna mreža v kanalskem okraju.

Kar se tiče krajevnih spojl, h katerim prištevamo še vedno v prvi vrsti ceste in poti, je bil še pred kakimi pet-

najstimi leti kanalski okraj najbolj zanemarjen na božjem svetu. Razen državne ceste, ki pelje skozi kanalsko dolino ob Soči, niso bile znane v tem okraju niti skladovne ceste in skoro ne občinske poti, kajti kar se je tam imenovalo občinska pot ali cesta, je bila jedva slaba kravja pot, po kateri niso bil varen hoditi.

Kdor si je tačas ogledal lepe in rodovitne kraje na desnem bregu Soče okoli Marijinega Celja in proti Idriji, bo gotovo priznal, da tako zanemarnjenega kraja v tem oziru ni bilo v Evropi. Ljudstvo je sicer vedno prosilo od pomoči, a nikogar ni bilo, ki bi je uslišal. Nikdo, ki bi imel v tem oziru merodajno besedo, ni tudi teh krajev obiskal, ker se vsakdo boji za svoje življenje, in prehoditi te kraje med Sočo in Idrijo, je bilo skoro smrtno-nevarno.

Šele proti koncu 19. stoletja so se usmili zapuščenega ljudstva v teh krajih poslanci naše stranke, na čelu jim dr. Gregorčič in nepozabni grof Alfred Coronini-Cronberg, ter so energično delovali na to, da se tudi za te kraje kaj stori. In do leta 1902 so imela zadevna prizadevanja toliko uspeha, da se je začela graditi obojestrana cesta od Golobrdar dalje ob Idriji, ki pa ni še povsem dovršena. Istodobno je vlada začela graditi tudi črto od Vrhovlja čez Kobališče proti Srednjemu, ki se bliža svoji dovršitvi. Umevno je, da si želi tamošnje prebivalstvo krajevnega zvez s tema dvema glavnima cestnima progama, kar bo stalo mnogo denarnih žrtv; a tudi to mora se izvršiti, kajti vsakdo ima pravico biti zvezan po rabljivih poteh s svetom.

Nič bolje se ne godi še dandanes prebivalcem na takozvani banjski planoti. Profesor Berbuč je imenoval na nekem shodu v Ročinju ta kraj prirodno taborišče, kjer se ni bati ob času vojske, da pride tja sovražnik, ker nima ta kraj s civiliziranim svetom nikake prave zveze. Tam gori menda niso videli dosedaj sploh še nobenega vojaka, če se niso tam prikazali v največjem času alpinisti. In vendar so tudi ti kraji lepi, rodovitni in obljudjeni.

Skrajni čas je bil in je, da se te kraje zveže po rabljivih cestah in poteh z drugim svetom. To se bo tudi v kratkem zgodilo, za kar se ima tamošnje ljudstvo zahvaliti v prvi vrsti delavnim možem naše stranke, posebno gospodu poslancu M. Zegi, ki se je resno prizadeval, da bi spravil to vprašanje v dober tir. On je skrbel kot načelnik cestnega odbora kanalskega, da so se sestavili stroškovniki in naredili načrti za cestno mrežo, ki bo vezala, ko bo izpeljana, banjsko planoto in vse vasi, ki so na tej visoki ravni med čepovansko dolino, Sočo in Idrijo, z okrajnimi in državnimi cestami in z železnico. Tudi tu gori začne potem novo življenje in se bo hitreje širil gospodarski napredek.

Gospod Zega si je prizadeval, da je visoka vlada obljubila podpirati to veliko podjetje, za katero je bilo začetkom preudarjenih 550.000 a se je potrošek potem skril na 380.000 K, z izdatno in izredno državno podporo, namreč s 70 odstotki vseh stroškov. On mora pa tudi priznati, da so ga poslanci naše stranke, posebno gg. dr. Gregorčič, svetnik Fon in odbornik Berbuč krepko podpirali pri tem začetku.

Naš A B C.

Prilredil A. P.

(Dalje.)

Kršćanstvo nima sovražnika, ki ne sovraži iz dna (srca) sv. Stolice; a tudi Rim nima sovražnika, ki prej ali slej ne postane izdajica krščanske vere.

Tomaž Mor — Henriku VIII., angleškemu kralju.

Ali ni (večno mesto) še dandanes središče političnega in verskega stremjenja v omikanih deželah Evrope? Ali ni vsled kulturnega boja bolj nego kdaj v ospredju? Za Rim in proti Rimu je prav za prav geslo dveh velikih vojnih taborov naše dobe.

H. Hansjakob: „V Italiji“. II. izd., II. zv. 229.

Bili so cesarji in kralji, razsvitljeni državniki in nevpogljivi vojščaki, ki so vsled pritiska žrtvovali pravo in, nezvesti svojim načelom, se umaknili nujnosti:

redko ali nikoli ni papež bil tak. Naj je blodil okoli v revščini, naj je bil v Italiji brez vsake peči zemlje in zveste duše in živel od milošćine tujcev, pravice svoje Stolice in svoje Cerkve je branil stanovitno. Naj li so bili papeži različne npravi (krvi), različnega mišljenja in zmožnosti, v politiki pa so bili stalni, si podobni in nespremenljivi. Njihova zmožnost, temperament, mišljenje — se zdi — niti prišlo ni v njihovo službo; njihova osebnost — se lahko reče — se je zliila v njihovo čast, in strast je ugasnila pod trojno krono. Četudi se je z vsakim umrlim papežem pretrgala vrsta prestolonasledstva in se vnovič zvezala z vsakim novim papežem; četudi ni na nobenem prestolu na svetu tolikrat menjal gospodar, niti ga zasedel v takih viharjih in v vihri ostavil: papežev prestol je bil vendar edini na svetu, ki ni — na videz — menjal nikoli gospodarja. Umrli so le papeži, a duh, ki jih je oživljal, je ostal neumrjoč.

Protestantski pesnik-prvak Fr. pl. Schiller v svoji zgod. razpravi o cesarju Frideriku I

Ni se še mogel pohvaliti kak vladar, ki se je lotil papeža — katerega koli — da je dolgo in srečno vladal.

Grof de Maistre — Viktor Emanuelu sardinskemu, 3. jun. 1810.

Pijanec. —

Da iz capin (cunj) se dela žganje, je nove dobe še le znanje; a znali to so zdavna že, kakó iz žganja se capine žge.

P. G. Morel: „Stara in nova iznajdba“ v pesmih - prigovorih.

Polovičar. — Ne da bi opazili, oživlja se tudi pri boljših kristijanih stari Adam. Zdi se mi ta boj med naravo in milostjo sličen boju med materino govorico in pismenim jezikom: tega rabijo le v šoli, v pismih in knjigah ter — če že hočete — v uradih; a prav takó menijo mnogi, da bódi veren le ob nedeljah, z molitvenikom v roki v cerkvi in kadar zvoní. Kakor hitro se pa vrneš v vsakdanje življenje, k svojim tovarišem in z njimi govoriš staro materino govorico, pa bódi človek pri vseh opravilih, pred sodiščem in visokim zborom, v

družini in na polju, kakoršen je, po svoji naravi; — ni, da bi imel vero, kakor nima več nedeljskega jopiča; ni, da bi mu verske postave kaj ukazovale... Tak človek ni prešinjen od vere, nima je v lasti; meni, da jo lahko obleče in sleče in je celi teden brez nje le da jo zopet ima pri rokah, kadar „vkup zvoní“. On je na eni strani, vera na drugi — oba vsak sebi.

Ks. Herzog: „Idealist“, st. 165.

Prepričanje. — Le kdor ima globoko prepričanje, je tudi navdušen in močan za velika dela in vsako — tudi težko — žrtev.

Dr. F. Hettinger: „Apologija“. VIII. izd., I. zv., st. 4.

Previdnost. — Z merilom večnosti moraš vse meriti, kar se pripeti človeku na svetu. Sicer je nemogoče, da razumeš le trohico, kaj Bog namerja z nami.

Segur-Cämmerner: „Kratki in zaupni odgovori“. IX. izd., st. 19.

(Dalje pride.)

Visoka vlada, kateri bodi tukaj izrečena najtoplejša zahvala, je naročila g. inženirju Machnitsch-u, da je vse priredil, česar potreba v tehničnem oziru, da se delo izvrši.

Dne 16. februarja t. l. je zamogel deželni zbor na temelju omenjenih in potrebnih predpriprav o tem predmetu razpravljati, ter je sklenil, da bode dežela v to svrhu prispevala z 20 odst. Ker je inace tudi preskrbljeno za pokritje vseh ostalih stroškov, ki niso kriti z državno in deželno podporo, se z celom lahko začne.

Za sedaj se zgradi cesta, ki pelje iz Grgarja v Bate, Banjšice, Kal in Avče. Posebna komisija skrbi vže za to, da se izvede mirnim potom razlastitev zemljišč, koder bo cesta peljala. Vladni tehnični organi so preskrbeli tudi vže zaklinjenje cestne črte, in v kratkem — če se ne motimo — dne 14. t. m. se izvršitev podjetja odda potom javne dražbe.

Vse te priprave, ki so neobhodno potrebne, ako se hoče tako veliko podjetje udeležiti, so se vršile brez hrupa, brez bobnanja in brez hvalisanja po shodih. Kdor je bil v to poklican, je delal in — molčal; a sedaj stojimo pred dovršenim dejanjem. Sedaj kažemo lahko s ponosom na ta sad tihega delovanja.

Po tem načinu naj se deluje tudi v ta namen, da se v kratkem zgradijo še druge ceste v kanalskem okraju, ki so deli tozadavne cestne mreže.

Politični pregled.

Cesarjev povratek na Dunaj.

Cesar je s sprem. in min. Aehrenthalom in Schönauichom došel na južni kolodvor na Dunaj v soboto zvečer ob 8.15. Na kolodvoru je pozdravil cesarja župan dr. Neumayer. Nato se je cesar ob navdušenih ovacijah prebivalstva odpeljal v Schönbrunn. Hiše na vsem potu so bile v zastavah. Za špalirjem društev se je zbrala na tisoče broječa množica ljudstva, ki je cesarja viharo pozdravljala.

Državni zbor.

Poslanska zbornica je v včerajšnji seji vsprejela vladno predlogo glede povišanja eksekucije prostega zneska iz službenih prejemkov, plač in pokojnin v smislu predloga pravosodnega odseka.

Ministerski predsednik je odgovoril na interpelacijo glede uporabe avstrijskega vojaštva pri ogrskih volitvah. Baron Bienerth je označil omenjeno interpelacijo kot umešavanje naše državne polovice v ogrske zadeve ter je uporabo vojaštva opravičeval. Na predlog posl. dr. Korošec-a se odpravi v današnji seji o Bienerthovem odgovoru debata.

Iz proračunskega odseka drž. zbora.

V torek je bil sprejet v proračunskem odseku proračun justičnega ministerstva s 25 proti 18 glasovom. Od slovanke in soc. dem. opozicije je manjkalo šest poslancev. Sprejeta je bila z 22 proti 16 glasovom Plojeva resolucija, ki poziva vladno, naj izpremeni § 27. Statutov najvišjega sodišča v tem smislu, da vse one zadeve, ki se v prvi inštanci obravnavajo slovenski, tudi najvišje sodišče obravnava v slovenščini in izda slovensko razsodbo. Za so to glasovali tudi Poljaki in Rusini.

Isti dan je proračunski odsek vsprejel proračun finančnega ministerstva ter s tem dovršil svoje delo.

Vlada proti Trstu kot sedežu italijanskega vseučilišča.

V torek so bili pri ministerskem predsedniku baron Bienerth-u italijanski državni poslanci v zadevi italijanskega vseučilišča. Hoteli so namreč izvedeti, kako stališče bode zavzela vlada o priiliki, ko se bode proračunski odsek bavil

s tem vprašanjem. Ministerski predsednik je zagotovil italijanske poslance, da bode vlada vse storila, da bi pripomogla do vsprejetja vladne predloge v poslanski zbornici. Italijanski poslanci pa niso bili zadovoljni s to izjavo, češ, da Italijani ne žele italijanskega vseučilišča na Dunaju ampak v Trstu. Ministerski predsednik pa je na to odgovoril, da bode vlada vedno proti ustanovitvi italijanskega vseučilišča v Trstu tudi ako bi se dobila v poslanski zbornici večina, ki bi za to glasovala. Vlada bi namreč znala poskrbeti za to, da bi pa gospodarska zbornica takega sklepa ne potrdila.

Cesar osebno otvori novi ogrski državni zbor.

Dne 18. t. m. pride cesar v Budimpešto, da s prestolnim govorom 21. t. m. osebno otvori novi ogrski državni zbor.

Koliko so stali posamezni mandati pri minolih volitvah v ogrski državni zbor.

Posamezni vladni mandati so veljali ogromne vsote denarja. Nek baron na južnem Ogrskem je plačal 200.000 K za volitev v svojem okraju. V Budimpešti je nek mandat veljal 80.000 K. Splošno so veljali po 60 do 100.000 K mandati. V nekem okraju, kjer je bilo samo 5000 volilcev, je dobilo samo 38 oseb 5000 K. V zgornjeogrskih, slovaških, sedmograških in rumunskih okrajih je bilo denarja kot ovsu.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“.

P. n. gg. Justina Breščak 1 K, Neža Sivec 40 v, Katarina Kragelj 60 v, Jožefa Munič 1 K, Neža Rutar 30 v, Alojzija Lapanje 80 v, neimenovana 5 K, neimenovana 1 K, neimenovana 20 K, Josip Omers, župnik 5 K, Ivan Kovačič, Volarje 10 v, N. N. iz N. 3 K, Josip Hrovatin, Vitovlje 1 K, za prodane razglednice 7 K, Anton Mrvič, Prvačina 20 v.

Bog poplačaj stotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vladno Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Za „Šolski dom“

Gospod Anton Plesničar, župnik, namesto udeležbe pri pogrebu prijatelja pokojnega kurata Antona Glešič 5 K.

Domače in razne vesti.

„Slovenska straža“ v Ljubljani.

Društvo „Slovenska straža“ v Ljubljani vabi s posebnim pozivom k pristopu Slovence vseh slovenskih pokrajin.

Namen društva je obramba slovenskega življa potom narodne izobrazbe in gmojne okrepitve ljudstva na katoliškem, narodnem in patriotskem temelju.

Da pa društvo doseže svoj gmojni namen,

1. podpira po svoji moči z denarnimi sredstvi slovenske nepolitične organizacije, priredbe in naprave, časopise in književne publikacije, ki so v zvezi z narodno izobrazbo;

2. kupuje zemljiška posestva ter jih prodaja ali daje potem Slovincem v zakup brez lastnega dobička;

3. denarno podpira socialno koristne naprave, gospodarske organizacije, ustanove, mladinsko varstvena, vajeniška in dijaška podporna društva, delavske strokovne organizacije;

4. zalaga in razpečava razno blago v društvene svrhe. V kolikor se za izvrševanje teh društvenih namenov potrebuje oblastveno dovoljenje, se mora to izposlovati.

Društveni člani so:

1. **ustanovni**, ki plačajo vsaj 200 K naenkrat ali pa vsaj v štirih obrokih tekom enega leta;

2. **redni**, ki plačajo vsaj 1 K na leto, najmanj 10 K pa, če so društva, ozirama pravne osebe;

3. **podporni člani**, ki plačujejo vsaj 50 vin. na leto.

Člani društva so moški, ženske in pravne osebe. Tisti, ki hočejo postati člani se oglašijo ali pri društvenem vodstvu ali pri podružnici svojega okraja.

I Mille. — Po celi Italiji slavijo te dni Garibaldi in njegovih Tisoč, ki so pred 50 leti z znano sicilijansko ekspedicijo dosegli združeno Italijo, žrtvovavši pri tem življenje in premoženje. Ko to pišem, ne mislim na garibaldince in združeno Italijo in na romantično ekspedicijo, kajti naša doba ni prav nič romantična, ampak na slov. zas. gimnazijo v Gorici, ki bo nujno potrebovala pomoči vseh narodnih bojevnikov, da bo njen obstoj zasiguran. Njej na pomoč naj pride tisoč narodnih vojščakov, ne s puško in sabljo, ampak s tem, da prihranijo njej na korist vsak dan pri vinu, tobaku in drugih luksurijskih potrebščinah **10 vinarjev**.

To ne bo nov narodni davek, odtegne se le davek državi in se ga plača v prid slov. mladini in lastnemu zdravju. Ne morem dvomiti, da ni med goriškimi Slovenci 1000 mladeničev in mož, ki bi ne imeli toliko samozatajevanja in abnegacije. Ta davek bo vplival vzgojevalno, bo pospeševal varčnost in treznost in bo prinašal na leto nad **36.000 K**, ne da bi koga posebno obteževal. Dokler bo potrebovala slov. gimnazija pomoči, se obrne ta svota njej v korist, pozneje se pa porabi denar za druge šolske potrebe v Gorici ali ob jezikovni meji na Goriškem. Torej na noge vsi, ki čutite v sebi dovolj trdne volje za malo askezo in ki lahko ugrešite 10 vinarjev na dan in strmite se vsi v to narodno legijo. O podrobni organizaciji se pozneje domenimo. Varčevati naj bi se začelo s 1. julijem t. l. — X

Za kolone. — Komisija za proučevanje vladnega načrta za rešitev kolonskega vprašanja je imela včeraj zadnjo sejo. Delo je končano. Obširno poročilo se je poslalo na tržaško namestništvo. Komisija je izrekla na koncu posebno zahvalo zastopniku visoke vlade, dvornemu svetniku Attems, deželnemu glavarju dr. Pajer-ju in deželnemu tajniku dr. Pettarinu. Tudi vladni zastopnik, dvorni svetnik Attems, se je zahvalil komisiji in zlasti deželnemu tajniku dr. Pettarinu za ogromno delo.

Želeti bi bilo, da bi se poročilo o zborovanjih te komisije, ki je sestavil g. dr. Pettarin, v časopisih objavilo.

Načelnikom postaje južne železnice v Trstu je imenovan namesto pokojnega g. Mahorčiča naš rojak gospod Andrej Žbona, doma iz Grgarja.

Avstrijski katoliški shod se bo vršil od 9. do 11. septembra v Inomestu.

Protiaustrijske demonstracije v Vidmu. V Vidmu so se vršile v nedeljo o priliki proslavljanja „statuta“ velike protiaustrijske demonstracije. Pri obhodu po mestu bila sta zastopana tudi tržaški in goriški mestni grb, obadva ovita s črnim pajčolanom s znak žalosti, da nista mesti Gorica in Trst še rešeni izpod avstrijskega jarma. V mestnem muzeju pa se je razkazoval načrt spomenika, katerega postavijo Italijani na velikem trgu v Trstu, ko pride Trst pod italijansko vladno. Vse te slavnosti so se udeležili tudi italijanski častniki.

Nevihita v Trstu in okolici. V Repentaboru ubila strela deklico. Po celi vrsti zelo vročih dni je divjala v nedeljo nad Trstom, okolico in bližnjim Krasom silna nevihta. Ne daleč od Repentabora je strela udarila v 16letno deklico Marijo Križmančič, ki je ostala na mestu mrtva. Omenjena se je vračala v družbi treh prijateljic iz Trsta

kamor je nosila vsak dan na glavi mleko. Med potom iz Občin v Repentabor jih je zalotila nevihta. Prijateljice Križmančičeve so se stisnile pod neko streho, med tem ko je Križmančič — ki je bila le še par sto korakov od svoje hiše, rekla, da se jej ne izplača hoditi pod streho, ker je že tako blizu doma, in bežala dalje. Ali komaj je bila nesrečnica kakih sto korakov od svojih tovaršic, je neznansko tresčilo in deklica je padla kakor snop na cesto, po kateri je drvel cel potok dežnice. Tovarišice so pričele klicati na pomoč, na kar so prihiteli ljudje od bližnjih hiš, ki so vzdignili že mrtvo mladenko in jo nesli nesrečni materi v hišo.

Pobegnil z denarjem svojega stotnika. Stotnik vojaške posadke v Sežani je poslal vojaka Gregorčiča iz Divače menjat bankovec 500 kron. Ker pa vojaka do večera ni bilo in ga sploh v Sežani ni bilo najti, je stotnik stvar naznanil orožništvu.

Iz Avstrije se je izselilo meseca maja 2000 oseb preko Trsta, veliko več pa preko Bremena in Hamburga v južno in severno Ameriko.

Iz Slapa pri Vipavi. — Vabilo na veselico, katero priredi kat. slov. izobraževalno društvo na Slapu v nedeljo dne 12. junija t. l. na dvorišču g. Karl Bone-ta h. št. 43 ob 4. uri popoldne. Vzpored: 1. S. Gregorčič: „Kmetski hiši“ deklamacija; 1. Dr. J. Krek: „Tri sestre“ igra v treh dejanjih, igrajo društveni člani in članice. Igra se izvaja prvič o Vipavski dolini. Petje izvaja društveni moški zbor. Med odmori svira tudi gramofon. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Novo društvo. Č. kr. namestništvo je vzelo na znanje pravila novega društva: „Prostovoljno gasilno društvo“ s sedežem v Cerknem.

Vojak rešitelj življenja. — Včeraj je videl vojak Virgil Štefani v bližini Stračič skočiti v vodo nekega 40 letnega moža. Brez premisleka je vojak skočil v vodo ter rešil nesrečnega, ki si je hotel vzeti življenje.

Močan potres v Italiji. V torek zjutraj okoli 3. ure so imeli v Italiji zopet močan potres. Središče potresa je mesto Calitri, v Avellinski okolici. Ljudstvo je zbegano zapustilo hiše in se ni upalo več vanje. Hiše so skoro vse podrte. Pogled na mesto nudi tak prizor, kakor nekatera mesta ob velikem potresu v Siciliji. Pod razvalinami so koj pričeli iskati ranjence in mrtvece. Delo je težavno, ker pomanjkujejo potrebne moči. Ljudstvo se je utaborilo pod oljkami zunaj mesta. Uprizarjajo se procesije. Izmed drugih mest so Vallata, Calabritto, San Sizio, Sant' Angelo dei Lombardi in Sturno grozno poškodovana od potresa. Do sedaj se je izvleklo iz razvalin 40 mrtvih. Ranjencev je mnogo več.

Na licu mesta so se podali razni ministri. Popoldan se je tudi kraljeva dvojica podala na kraj nesreče.

Mestne novice.

m Goriške mestne volitve. V pond. so se vršile dopolnilne volitve v mestni svet in sicer volil je III. volilni razred. Izvoljeni so bili: Anton Bisiach, Josip Juch in Ahil dr. Venier.

Včeraj je volil drugi razred. Izvoljeni so bili: dr. Thoman, dr. Cesciutti in Anton Orzan starejši.

m Porotno sodišče. V četrtek se je vršila porotna obravnava proti 28 l. Antonu Alojziju Piazza iz Beljana zaradi uboja. Piazza je 23. januarja t. l. pri nekem pretepu zabodel 45 letnega Al. Bulian v srce, tako da je ta drugi dan umrl. Porotno sodišče je Piazza obsodilo na 15 mescev ječe.

(Dalje v prilogi.)

V petek je bil od porotnega sodišča obsojen 23 letni Ludevik Kolenc iz Loke na štiri mesece ječe zaradi težke telesne poškodbe. Kolenc je pri nekem pretepu vrgel steklenico na 25 letnega Leopolda Stroser iz Loke tako, da je ta vsled rane, ki jo je dobil na desnem očesu, na tem očesu oslepil.

V soboto je bila pri tukajšnjem porotnem sodišču obravnava proti 62 letnemu živinskemu mešetarju Josipu Zlobec iz Avberja, ker se je pregrešil nad neko mladoletno deklico. Dobil je tri mesece težke ječe.

V pond. se je imela vršiti porotna obravnava v tiskovni pravdi Petra Pasqualis-a iz Joanis-a proti odgovornemu uredniku Faiduttijevega lista „Il Popolo“. Ker je med strankama prišlo do poravnave, je razprava izostala.

m Umrla je v Gorici pri svojih starih g. Amalija Muravec, učiteljica v Vitovljah. Bila je zelo vestna v svoji službi, ker ji je morebiti tudi pripomogla, da se jo je lotila zavrtna sušica, katera jo je položila na posteljo, iz katere ni več vstala. Pogreb bo danes v Gorici! Počitek njeni duši!

m Vojaki samomorilci. Danes teden se je ustrelil z revolverjem stražmojster tukajšnjega dragonskega polka Ivan Rupp iz Solnograda. Vzrok samomora je neznan. — Isti dan se je s puško ustrelil pijonir Josip Mizerak iz Kolomee v Galiciji. Bil je takoj mrtev. Obe trupli so prepeljali v vojaško bolnišnico.

m Sviločni trg v Gorici se otvori z dne 20. t. m. Trg bode vsaki dan odprt ob 5. uri zjutraj. Od 5. do 7. ure se bodo smeli svilodi samo tehtati. Kupčija se bode pričela pa še-le ob 7. uri na trgu starega Sv. Antona.

m Dnevni red občnega zbora „Goriškega kmetijskega društva“ v Gorici, ki se bode vršil v četrtek dne 16. junija t. l. ob 11. dop. pri „Zlatem Jelenu“ v Gorici. 1. Odobritev zapisnika zadnjega obč. zbora. 2. Poročilo o društvenem delovanju v l. 1909. 3. Odobritev računov in bilance za l. 1909 in proračuna za l. 1910. 4. Dopolnilna volitev II. podpredsednika in 6 članov osr. odbora. 5. Volitev dveh pregledovalcev računov. 6. Slučajnosti. Gorica, dne 2. junija 1910. Predsednik: Anton Jakoničič, l. r. Tajnik: Franc Kocjančič.

m Ušla je zelena papiga v Gorici, kdor ve, kje da je, naj sporoči našemu upravnštvu, dobi nekaj nagrade.

Iz goriške okolice.

g „Zadružni Dom“ v Št. Petru. — Preteklo nedeljo so v Št. Petru pri Gorici blagoslovili novi „Zadružni Dom“, ki ga je sezidala tamošnja prva in največja rajfajzenka na Goriškem. Popoldne se je vršil občni zbor, katerega sta se udeležila predsednik „Goriške zveze“, poslanec Fon in vodja Premrou. Poslancu Fonu, ki nam je spregovoril nekoliko besed o nadaljnjem razvoju kmečkega zadružništva, smo priredili Šempeterci pristrčno ovacijo. Premrou je govoril o zadružnem delu. Škoda, da nam je vreme onemogočilo v večjem obsegu praznovati ta za nas slavnostni dan.

g Sestanek udov sodalitatis ss. Cord. Jes. za ločniško dekanijo bode dne 15. t. m. v Vipolžah. Začetek ob 3. pop.

g Iz Solkana. — „Slovenec“ je v torek prinesel poročilo o predavanju v Solkanu, ki je treba nekoliko pojasniti. Akademik Virgilij Šček ni, kakor je „Slovenec“ pisal, dokazoval, da izkoriščajo liberalci „Družbo“ v strankarske (torej politične) namene, ampak dokazal je, da je „Družba sv. C. in M.“ v liberalnih rokah in da je cela organizacija v svobodomiselnem tiru, vsled česar jo slov. katoličani po svoji vesti ne smemo in ne moremo podpirati.

g Iz Št. Ferjana. — Včeraj so se vršile pri nas občinske volitve v prvem volilnem razredu, ki so bile zaradi nepostavnosti liberalne volilne komisije pod vodstvom prejšnjega župana že dvakrat razveljavljene. Zmagala je S. L. S., ki bode imela v naši občini sedaj večino v starešinstvu. Ljudstvo je s streljanjem s topiči pozdravilo to zmago. Šteferjanski Khuen-Hedervarovci pa so osramočeni zbežali z volišča.

g Iz Oseka. Na praznik presv. Srca Jezusovega spremili smo k večnemu počitku svojega domačina č. gosp. Antona Glešičiča, bivšega kurata v Štanjelu. Pogreb je bil veličasten, znamenje kako je bil pokojnik spoštovan med duhovniki in domačini.

Pogreba se je udeležila šolska mladina, obilo vernega ljudstva in 25 duhovnikov od blizu in daleč. Med temi smo opazili skoro vse sošolce pok. kurata, šest po številu, dalje sobrate iz krajev, kjer je rajni gospod služboval, tako iz Štijaške kuracije in okolice, iz Rihemberga, komenskega dekanata (g. dekan Valentinčič) ter prav mnogo duhovnikov iz goriško-vipavske doline.

Tudi občinski zastop iz Štanjela, na čelu z g. županom in g. vit. Fabijaniem je skazal zadnjo čast svojemu dušnemu pastirju.

Sprevod je vodil preč. gosp. Muravc, dekan črniški, ki je imel ob grobu prav lep in pretresljiv govor, v katerem se je spominjal plodonosnega 12 letnega delovanja pok. kurata v sedanjih težkih časih.

Globoka žalost se je brala iz obraza navzočih in zarosilo je marsikako oko ob grobu mladega in vnetega in vzornega duhovnika, ki je žrtvoval vse svoje moči v povzdigo sv. cerkve in v blagor svojemu bližnjemu, dokler ni opešal kakor vojak na bojišču.

Presv. Srce Jezusovo, katero je rajnik posebno častil, vlij obilo tolažbe v srca žalujočih sorodnikov in prijateljev ter podeli pokojniku večni mir in pokoj!

„Ena se Tebi je želja spolnila,
V zemlji domači da truplo leži!“

g V Opatjemselu je dobila pri občinskih volitvah, ki so bile minulo sredo „Slovenska Ljudska Stranka“ 10 starašin, liberalci so dobili po velikem naporu 8. Da so prišli liberalci v občinski zastop v takem številu leži krivda na naših pristaših, ki so se v prvem volilnem razredu cepili, nasprotniki edini pa so želi. V nasprotnem slučaju bi ostali liberalci v veliki manjšini. Gaberski Tinko je tudi brusil pete, da bi pripomogel njegovi stranki do zmage. A „ratalo“ mu ni, pač pa ga je „fratalo.“

Iz ajdovskega okraja.

a Z Vipavskega. — Nekateri liberalni učitelji že nič več ne skrivajo svojega svobodomiselnosti.

Eni ne morejo videti križa, preganjajo orlovske znake na katerih je geslo: Za vero (križ), dom (trobojnica), cesarja (orel). Lepi taki učitelji!!

Drugi se pri svojih pristaših bahajo, da bodo, poprej ko bo deset let, oni po cerkvah gospodarili in ukazovali, duhovniki naj si pa pojdejo iskat drugih služb, ako bodo hoteli živeti. Zakaj bodo rabili cerkve, jih ovajajo njih liberalni pristaši. Menda za gledališča in plesišča.

Zopet drugi se bahajo, da bodo duhovnike tako zaslužili, da jim bodo morali hlapčevati, kakor bodo oni hoteli.

Neki tak odgojitelj mladine je baje pred par leti izustil: „Mi bomo farje tako daleč pripravili, da nam bodo še šolne pucali.“ In ta nadutež, ki je še pred nekaterimi leti gnoj na njivo vozil, misli, da

zdaj ko je učitelj postal, se bodo f... pred njim kar tresli. Kedo vé, kedo mu njegove zakrpane „šolne puca“. Najbrž še vedno sam.

Da pri takih izbruhih nima svobodomiselni učitelj vglada niti pri poštenih liberalcih, se samo pri sebi razume.

Sliši se glas veljavnih mož: „Naj le poskušajo ti Ferrerovci naše cerkve in našo duhovščino napasti, pokazali jim bomo potem mi, ki jih redimo, kaj imajo pri naših cerkvah in pri naši duhovščini ukazovati.“ In glas ljudstva je glas božji; to naj si ti učitelji dobro zapomnijo.

a Iz Brjla. — Poročati mi je o velikanski sreči, katero je prinesel na svojem repu letos Halleyev komet. Pod pokroviteljstvom našega svobodomiselnega učitelja imeli bomo na Brjah zopet enkrat liberalni ples. Pokrovitelj plesa je res lahko ponosen na to, da tako po očetovsko skrbi za blagor našega ljudstva, da mu celo plese prireja, ki čistijo žepe našim mladeničem ter pohujšujejo našo mladino sploh ter jej kvarijo dušno in telesno zdravje. Vidite, dragi sosedje, ta liberalni junak bori se za plese, ne pa, kakor vam daje razumeti, za zgradbo nove cerkve na Brjah. Kaj je liberalcu cerkev mar; saj jo še od zunaj gledati ne mara. Kakor se vidi torej, na Brjah bomo v resnici še plesali in pili. Pa se med liberalci nahajajo ljudje, ki bi radi tudi zastonj pili, to vam je dobro znano. O trgatvi namreč znajo, četudi pri temi, že za to poskrbeti, kaj ne?! —

Sedaj imamo tople dneve. Pri vsem tem pa imamo skoro vsaki dan nekaj dežja, ki pa močno pospešuje peronosporo, ki se je začela še precej močje pojavljati. Po jaboljanih in hruškah je pa pri nas vse polno črvov, ki pretijo vničiti ves sad. Priporočam torej sadjerejcem, naj porežejo koj vse vejice, na katerih se nahajajo ti črvi.

a Najnovejše iz Hudegasela. Čestokrat ponaša se liberalna primorska klika, da je zajemala modrost in duhovitost z veliko žlico. Pa vsakdo, ki je prišel v bližino teh možiceljnov, spoznal je takoj, da je liberalna buča salamsko puhla in da se da potegniti od vsakega, ki zna do pet šteti. Tako zgodilo se je tudi pri nas v Hudemselu. Poslušajte!

Mlad mož, zaveden somišljenik S. L. S. hoče malo potegniti fanta liberalca, ravno pred plesom pri „Trebušniku“; fant je imel in ima navadno vedno „kačo“ v žepu.

„Ti Lukec, ti ne boš smel plesati na veselici!“ „Ka-a-j, kdo mi bo branil“, zarohni liberalček. „Jaz ne?“ „Branil ti bo gospod Franc!“ „Ka-a-a-j, gospod, bo meni branil?“

„Kaj njega se bom bal?“ „Da, da, gospod Franc ti bo branil!“

„Per moj d... i, sto h... v, on mi ne bo branil!“

Plane po konci in se hoče začeti pretepati.

„Še enkrat ti pravim: Gospod Franc Jožef te ne bo pustil plesati!“

„Gospod in pa mene ne?“ „Proč naj gre, siti smo ga že, ven ž njim! Dokler bo on tu v našem kotu, ne grem več k maši!“ „Da, ravno Gospod Franc Jožef iz Dunaja te ne bo pustil plesati!“

„Vsi h... i, bomo videli!“ Šele, ko so se mu začeli vsi, tudi njegovi pajdaši in navzoče gospice smejeti, otipal se je revček in spoznal, da res nima cesarske podobice v žepu, in da mu ravno to brani plesati. Živijo duhovitost!

V istem našem selu plesalo se je po paragrafi: „Sokol-cirilmetodarjev.“ Seveda je bila tam zbrana cela telegenca naših naprednih.

Zvečer naenkrat, tam ob 8 in pol, začne se precej vsipati „saberca“, vmes pa tudi zrne debele toče. To gospodi gotovo ni bilo všeč, ker jih je prepadilo bogvekam! Pa kaj se hoče, nebo je nebo! In glej ga vernega liberalca, pardon: naprednjaka, kakšno zine drugi dan v „mačku“!

„Če je že mislil „gospod“ narediti točo, naredil naj je bil vsaj več ali pa nič, to se še ne izplača!“

Ali jih vidite? V Boga ne verujejo, v cerkev ne hodijo, pridušajo se, da ne pojdejo več k sv. maši; v „slabarije“ pa verujejo! Takih babjevercev naj se boji naša vas, naš kot!?

Ravno na dan javnega plesa pripelje učitelj, liberalček iz sosedne občine, svoje papenhajmarje s seboj. Obleden je bil prečudno, spakasto.

Nekateri so ga imeli za „šostarja“, drugi za „tržaškega fakina“ i. t. d. Star fant pa, ko ga zagleda, popraša ga zaničljivo: „Pa kaj h... a, a žagaste sedaj tod okrog, saj je že toplo!“ (Žagarji z gôr prihajajo namreč po navadi le v jeseni in po zimi). Dobil jo je!

Pa tudi nekatere dekleta iz našega sela bile so ta dan zelo napredne. Ena večerja jim ni zadostovala, kar trikrat se so podstavile za ples. Kdo jih je tolikokrat povabil, nam ni znano. O eni pa pravi ustno izročilo, da jo je peljal plesat in večerjat domači učitelj in ta je bila dekla v neki napredni hiši v sosedni vasi. Imel je pa prej že drugo gospico za ples iz pristno domače hiše. Pa morda jih jo je več imelo? Kaj to? Čisto svobodomiselno! Saj tudi žena ne ve za vse častilke izbornega moža-plesalca! Toliko je gotovo, da je bilo plesalcev „kajt“, plesalk pa prebito malo in so jih morali loviti po vasi. Zato je bilo pa tudi toliko večerij in pa še celo tele, to ni pod „špot“!

Vse šlo pa je na čast Metodu, ker Cirila ni bilo; ali pa na stroške poročenih možakarjev, ki ženam in otrokom nimajo večkrat dati niti moke in slednje pustijo raztrgane okrog capljati! Trikratna večerja je pa nam dekletam izvrstno teknila. Mačka drugi dan nismo imele, ker smo večkrat tudi same med seboj plesale. Zakaj ne razumemo? Še Sokoli nas niso pogledali! Nehvaležneži gosposki!!!

Iz kanalskega okraja.

kl Banjšice. — Dne 15. maja so v naši novi cerkvi prvokrat orglje pele. Orgljal je pri slavnosti g. nadučitelj Rustja iz Bač. Pel je njegov mešan zbor jako lepo. Banjškarji se g. organistu in pevskega zboru iskreno zahvaljujemo.

kl Iz Avč. — V nedeljo dne 29. maja smo imeli v tuk. Kat. slov. izobraževalnem društvu predavanje. Predaval nam je visokošolec g. Šček, za kar se mu društvo najpristrčneje zahvaljuje. — Predavanja so se udeležili ljudje mnogoštevilno. — Vsi navdušeni so se društveniki razšli s klicom: Boj svobodomiselnim učiteljem, škodljivcem sv. vere in naroda!

kl Iz Anhovoga. Sedanje starešinstvo se bavi sedaj s tem, da bi spravilo v red občinske račune iz županstvene dobe prejšnjih dveh gospodov županov. Iztirjujejo se v ta namen različni zastanki, ali dogodi se večkrat, da pridejo stranke v občinski urad s pobotnicami, ki dokazujejo, da so bili zastanki, katere se sedaj od njih tirja, že plačani. Iz tega je razvidno kak red je moral vladati v omenjeni dobi v našem občinskem uradu.

kl Iz Goljevica. Pred enim tednom smo imeli pri nas komisijo kanalskega cestnega odbora, ki si je ogledala svet po katerem bode šla nova cesta, katero mi tako nujno potrebujemo. Te komisije se je udeležil tudi naš sedanji župan Kristijan Velušček. Čeravno je vsakemu, ki naše razmere količkaj pozna, znano, da je ta cesta prepotrebna, vendar so se našli nekateri ljudje v Anhovem, ki bi to cesto, ako bi stalo to v njih moči, radi onemogočili. Med onimi, ki so prišli na lice mesta in ki so tej cesti nasprotni, bil je tudi prejšnji župan Medvešček. Kaj je tam iskal, nam ni znano; mogoče je mislil, da se bode ta

dan delil denar od železnice. Kanal-skemu cestnemu odboru smo jako hvaležni, da se za to cesto zanima in prosimo ga, da bi delal na to, da se cesta čimprej izvrši.

Iz komenskega okraja.

km **Vabilo.** — Kmečka hranilnica in posojilnica v Kostanjevici na Krasu, registrovana zadruga z neomejeno zavezo vabi vsled § 29. pravil, na redni občni zbor dne 26. junija 1910. ob 3. in pol v uradnih prostorih sè sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelnštva in nadzorništva; 2. potrdilo računskega sklepa za leto 1909; 3. volitev novega nadzorništva po § 25. pravil; 4. slučajni predlogi in nasveti.

km **Škrbina.** Veselica, ki jo je priredilo novo ustanovljeno „Kat. slov. izobr. društvo“ dne 5. junija je vkljub slabemu vremenu izborna vspela. Gostje katerih je bilo nad 500 iz Komna, Dornberga, Kostanjevice, Nabrežine, Temnice so se čudili igrar in petju. Niso pričakovali tako lepega petja in toliko dovršenega igranja. Peli in igrali so pa samo domačini in še mnogi novinci. Ko so igrala dekleta igro „Pri gospodi“ bilo je vse tiho med gledalci — dokaz, da so naše punce dobro igrate. Istotako je ugajal ženski dvospev „Pomlad“, četudi ni manjkalo med poslušavci takih, ki so želeli, da bi punce kaj pogrešile. Zastonj so čakali! Možki zbor „Bratom Orlom“ je navdušil Orle in druge, mešani zbor „Ženin kos“ se je moral ponoviti. Čast gosp. pevovodju, pevcem in pevkam. Dasi ima Škrbina dva pevska zbora, se je videlo, da pri našem vsaj ne manjka moči, nê glasov, ne vaje. Na zdar!

km **Iz Lipe na Krasu.** Včeraj je razsajala nad našo občino huda nevihta, kateri je sledila debela in gosta toča, ki je popolnoma opustošila naš kraj. Pobila je vse, kar je našla na polju, da izgleda pri nas zdaj kakor v jeseni.

km **Iz Gor. Branice.** — Zopet se je nepodpisani dopisun iz Branice zagnal vame v zadnjem „Primorcu“.

V uvodu one flikarije toži o žalostnih razmerah, v katerih živijo Braničarji, odkar jih vse hoče zaviti Šmid v njegovo črno suknjo in prorokuje, da tega ne doživi Šmid nikdar. Le potolaži se, vbogi Jeremija v svoji žalosti in nikar se mi nič ne boj moje suknje, saj je taka, da, če te na eni strani potegnem noter, boš vendar lahko smuknil na drugi ven! Sploh pe ne silim nikogar pod mojo suknjo, najmanj pa znane mazača. To pa tudi dobro vem, da, če vsi zlezejo pod mojo suknjo, ti, žalostni junak brez podpisa, ne boš. Veš kaj, pa mi ni tudi veliko mar zate!

Da pa molim za mir in spravo v cerkvi ali ni to potrebno, saj ravno sam tožiš o žalostnih razdvajenih razmerah! Pejd, no pejd čenča! Dalje kvasi o mnogih tožbah, ki vladajo sedaj po Branici. Seveda, če kradejo zajce, srne in če se ravno ljudje njegove klike pretepajo, pobijajo in režejo med seboj, za vse to sem odgovoren jaz! Da je g. učitelj tožil našega moža, načelnika cerkvenega skladovnega odbora, to sem mu tudi jaz zaukazal? Da je mož liberalce pretepel ženo in ga je šla ta tožit, seveda, vse na moj hrbet! Res sem bil za mir vedno in sem, a ne za tak gnjili kot ga hočeš ti, dopisunče!

Braničarji, kdo je vrgel prvi iskro sumničenja med Vas? Ali ne neznani dopisun v „Soči“, ki me je začel brez povoda napadati o času volitev. Če sem vršil svojo dolžnost in nisem pustil, da bi vsi plesali, kakor jih je par godlo in so potem oddali za naše kandidate svoje glasove, zakaj potem tako vpije? Vidiš, vidiš, tu te čevelj žuli, to je tvoje kurje oko! Jaz naj bi molčal, da bi liberalni

spletkarji delali kar po svoje? Nikdar in nikoli!

Potem pogreva zopet staro kašo o Raši, o vodovodu, o šoli. Vse to sem ti ovrgel že enkrat v „Prim. listu“. Kaj imaš tako kratek spomin?

Si čital sklep deželne zboru o Raši in dovoljeno podporo? Ali naj grem jaz po denar in nabere delavcev, da začno regulirati Rašo? Kaj se ti blede, pa morda je repatica vzrok?

Cesto skozi Kodrete do goriške meje sprejel je deželni odbor kranjski, ki je potrdil tudi prošnjo za vodovod. Čuden patron tak dopisun! Jaz naj v par letih storim toliko, česar deželni odbori ne morejo v desetletjih, in še več? O repatica in tvoja moč, ali pa alkohol! Taki ljudje so za na Studenec; ubogi pa tudi „Primorec“, ki sprejema čečkanje takih puhloglavcev!!

Oh in ta šola! Iz farovža je morala in Šmid je obljubil, da bodo takoj drugo zidali!! Čujte, čujte! Pa zopet nič! Potolaži se zopet, ubogo mevše, vso zadevo glede šole ima v rokah c. kr. okrajni šol. svet in g. učitelj Peček! Če pa okrajni šolski svet nima denarja za novo šolo, koliko manj ga imam še le jaz braniški kurat pri tej mastni plači! Veš kaj, Jeremija, kar k g. nadzorniku v Sežano pojdi in tam se pritoži, da nove šole še ni, pa bo; jaz sem bil že enkrat. Da sta pa iz farovške šole postali dve lakirani sobi, je gola laž; pač je ena sama, ki pa ne boli ljudstva toliko, da bi letal okoli eksekutor! Veš kaj, to so stari, še neporavnani grehi!

Najbolj je pa zlobni mazač zavajal, ko sporoča o Marijini družbi (ne „društvo“), o izobraževalnem društvu in o Orlih. To, to so solze, to, to stok! „Ločeni smo v dva tabora“. O joj! Volska bo! Odreti naš hočejo! Ubožec, prej je bilo pa vse edino! Zakaj pa ni sedaj, ali sem jaz vzrok, da nočeš v naš tabor? Se poznamo!!

Ni res, da sem delal proti veselici v korist družbe sv. C. in M.; pač pa sem delal proti plesu in bom. Če razumete pod besedo veselico samo in zopet samo ples, potem bom moral biti še znanprej proti takim veselicam. Ne pomaga nič!

Ni res, da sem dovolil za oni dan organistu, da je brez usmiljenja natezal harmoniko v neki drugi gostilni; pač pa sem mu izrecno prepovedal!

Golaž in vampi tudi našim liberalčkom močno diše. Pa kakšni? Brezplačni. Ti, ti so najboljši, najpikantnejši. Povedati pa moram vendar le resnici na ljubo, da niso bili zastonj, ampak, da so jih vsi Orli plačali, kar spriča lahko gostilničar.

Tako maščevanje, da nisem hotel imeti blagoslova, doživel boš pa, pobožni farizej, vselej, kedar boš napravil še tako veselico n. č. sv. Ciril in Metodu!

Nazadnje poroča dopisun tudi novico, da jih je pri veselici prišla pozdravit še „druhal“ klerikalna iz sosednjega Gabrja.

Seveda zato sem zopet jaz odgovoren! Zakaj ste pa toliko bobnali po vaseh, da bi spravili kolikor mogoče več ljudstva na ples? Ali so pa ti, ki so prišli vas pozdravit „druhal“, povedali vam bodo že sami! H koncu spusti obupano človeče še imenitno čestitko: „Čestitamo Valentinčiču in Šmidu! Imenitna božja namestnika sta.“

Za čestitko tudi v imenu g. Valentinčiča: pristrčna zahvala! Veseli me, da me priznava za božjega namestnika! Ali sem pa imeniten ali ne, o tem ne gre sodba ne tebi dopisunče in ne „Primorcu“, ampak mojim predstojnikom! Braniški kurat Šmid.

Iz tolminskega okraja.

t **Kmečka hranilnica in posojilnica pri Sv. Luciji**, registrovana zadruga z neomejeno zavezo je na svojem II. red-

nem občnem zboru dne 28. marca t. l. takó izpremenila § 4. zadrughnih pravil, da je razširila svoj delokrog tudi na sosednjo faro Idrijo pri Bači in c. kr. okrožna sodnija v Gorici je vzela to spremembo 1. junija naznanje. Toliko v vednost faranov na Idriji pri Bači, ki imajo sedaj svojo posojilnico pri Sv. Luciji.

Iz kobariškega okraja.

kd **Izpod Krna.** — Liberalni skakči ne znajo nič drugega več kot netiti prepir med ljudstvom. Upajo, da bode pri tem kaj odletelo ter da bodo oni to pobrali. Ker si na drug način ne znajo pomagati, se tolažijo s tem, da pride čas, ko bodo vsi poslanci liberalci, ki bodo dosegli svobodno šolo in civilni zakon. O kako bodo prosti, ko se bodo poročili pod lipo, prosti bodo „farške teme“, prosti bodo tudi od cerkve, Škofov in papeža. Ali zapomnijo naj si, da morajo biti ali pod oblastjo papeža, ali pa pod oblastjo satana, ker svobode sploh ni.

Sledeči slučaj naj pa kaže, da se vsi odpadniki od vere vendar vrnejo nazaj k sv. cerkvi. Nek hud liberalce in naročnik „Soče“, ki ni mogel videti duhovnov je ležal na smrtni postelji v bolnišnici. Od tam je pisal tako pismo domov, da je vsakega ganilo. Prosil je namreč v pismu odpuščanja, nadalje je svaril ljudi, naj za božjo voljo ne žive kakor je on ter da on vse prekliče, kar je govoril proti sv. veri. Konečno je še dostavil, da je največja težava poklicati pred zadnjo uro duhovnika, ako se ga je poprej vedno zaničevalo. Kajti kdor bode tako nasprotoval cerkvi in zaničeval duhovna kakor on, se bo čutil ponižanega in potrtega, ker ravno v tistih trenutkih spozna človek potrebo duhovnega tolažnika, ki mu olajša pot v oni svet.

V Aleksandriji. Egipt, dne 28. maja 1910. — Čas je, da se tudi mi enkrat oglasimo v cenj. Prim. Listu“. Imamo namreč poročati nekaj novic. Po evropskih časnikih se piše, da smo v Egiptu pred revolucijo. Stvar pa je taka-le: V Kairi je bil obsojen morilec bivšega ministerskega predsednika, mladi lekarnar El Wardani, na smrt. Za časa sodne obravnave so dobro poskrbeli za varnost. Ker so pa Arabci nekaj nagajali, so jih ognjegasci z brizgalnicami razgnali. Omenjeni obsojenec je pristaš takozvane nacionalne stranke, katere si je postavila za smoter osvojenje Egipta izpod angleškega jarma in dosego konstitucije. Seveda sedaj na vse kriplje delujejo, da bi bil pomiloščen. Enaka gonja se ponavlja kot ob času brezbožnega Ferrerja. V to svrhu preiskujejo vse njegove nonote do desetega kolena nazaj, in če je bil kateri količjak nervozen, je bil po njih že zmešane pameti, ob enem pa v tisti sapi proslavljajo Wardanov zločin kot žrtvovanje za domovino. To ni sicer nič novega v podobnih slučajih; pa nerazumljivo je, da se je pri obravnavi njegov zagovornik direktno nanj obrnil in ga z vznešenimi besedami proslavljal kot junaka domovine. Med drugim je rekel: „Tvoje požrtvovalno dejanje (umor) bo vedela ceniti pozna zgodovina in pozni rodovi se te bodo hvaležno spominjali in te postavljali svoji deci za vzgled.“ Šele ko se je do dobra izrazil, ga je predsednik prekinil. Tu je treba še povdarjati, da za pomiloščenje ne delajo toliko Arabci, izvzemši njegove stranke, kakor Evropejci, seveda takšni, ki pripadajo framazon-skim ložam. Prvo mesto zavzemajo sinovi avite kulture, ki jo zmeraj polomijo. Ob 50 letni slavnosti takozvane „špedicije tisočeri“ pod rudečesrajčnim Garibaldijem, h kateri je prišla nalašč ena križarka iz Italije, so precej noreli. Za trobojnicami z mrtvaškimi glavami je svirala godba in zanjo je neredno korakalo 150 mož kraljeve mornarice, katerim je sledila šolska mladina in drugi „domoljubi“ v neko gledišče kjer so več kot oboževali

Garibaldija in po njem odrešeno patrijo Eden je pač priznal, menda poveljnik križarke, neki kapitan, da je žal preveč mizerije doma in da se bo to izboljšalo, kakor hitro odrešijo še ne rešene laške pokrajine. Potem so se pa tako daleč spozabili, da so z Garibaldijem primerjali — El Wardanita oba sta bila namreč že v rani mladosti obsojena na smrt. Zato pa so začeli zbirati podpis na prošnjo za pomiloščenje slednjega. K njim so se pridružili še Francozi in drugi framazonski bratci in sedaj pošiljajo Kedivu in v London brzojavke za milost, ravno tako, kakor so jo poslali od tukaj svoj čas za Ferrerja svojemu framazonskemu bratu, sedaj umrlemu kralju — Edvardu. Pravijo, da bodo kakor takrat tudi sedaj pogoreli, zato pa groze; no vlada in Agleži se jih menda preveč ne bojé. . . .

Sedaj pa dovolite par besedi o Slovencih! Prav v zadnjem času imamo beležiti veselo vest. Razpustilo se je namreč društvo za slovensko šolo, katero so definitivno prevzele v svoje roke vrle č. šolske sestre. Z mirno vestjo trdimo, da bo odslej omenjena šola v pravih rokah in da lahko brez strahu gleda v bodočnost. To je tudi radi tega ne male važnosti, ker bodo č. sestre lažje zbirale okoli sebe tudi tukaj služéce slovenske ženske v tam se nahajajoče društvene prostore. Hkratu moramo z največjo radostjo pozdraviti v beli Ljubljani ustanovljeno „Slovensko Stražo“ in to še posebno zato, ker se je pri ustanovnem shodu namignilo, da se bo razširil njen belovanje tudi na Egipt. Na roko bo torej šla požrtovalnima dušnima pastirjema, ki vkljub vsej delavnosti ne moreta vsemu kaj. Posebno pri konzulatih bo treba malo podrezati, da se bodo nekoliko bolj ozirali na naše ljudi kot doslej. Koliko Slovenk prihaja dan na dan v Egipt, od katerih živ krst ne ve, kje in kako živé. Posvetiti bi bilo treba tudi v to temno točko našega žalostnega izseljeniškega življenja In da bo „Slovenska Straža“ kos ti nalogi, ni nikakega dvoma. Premogočna je, da bi ne mogla poiskati in privedi pod svoje okrilje tudi tukajšnjih slovenskih hčera in sinov. Zato pa smemo po vsej pravici upati, da najdejo Slovenci v Egiptu v „Slovenski Straži“ ne le stražo, ampak tudi zavetje.

Konečno Vam še zadovoljstvom poročamo, da v zadnjem času pijemo v Aleksandriji domačega vipavca. Ravno tak je kot doma. Pa naj kdo reče, da vipavska vina niso za Egipt! Le želeli bi bilo, da naši ljudje nekoliko poreklamirajo zanj — in bo teklo, dasi je vročina. Saj kdor je pokusi, je pohvali! Še okusnejše je kot razna laška in grška vina, po našem vsaj glava ne boli.

Lahko bi vam povedal še kaj več, pa zs sedaj brez zamere in zdravi, dokler se spet ne oglasim.

Drobtinice.

Katoliška organizacija na Laškem.

Te dni je 30.000 beneških kmetov v Citadelli osnovalo kmečko strokovno zvezo. Pospešuje jo zlasti škof pado-vanski, beneškim Slovincem dobroznani monsignor Pellizzo. Socialiste in liberalce je vsled tega prešinil velik strah.

Strela udarila v čredo ovac. V nedeljo popoldne se je zneslo silno neurje tudi nad okolico pazinsko. — Blizu Lindara je strela udarila v čredo ovac in ubila njih 19, 50 pa omamila; pastirja je tudi ubila.

Pokojnine avstrijskih ministrov. Svota, katero izplačuje avstrijska država na leto kot pokojnino bivšim ministrom znaša 727.000 kron. Največjo pokojnino dobiva Beck v znesku 32.000 K. Körber, Klein in Byland Reidt dobivajo po 24.000 kron. Šest drugih ministrov ima po 16.000 kron pokojnine. 30 ministrov, ki so izšli iz birokracije dobiva skupno 600.000 kron, Gesmann, Fiedler in Foit dobivajo po 20.000 K. Najmanjšo to je postavno določeno pokojnino dobivata le bivša ministra Začek in Schreiner.

Lastavice poginile. Iz Curiha poročajo: Blizu Velikega Sv. Bernharda so našli na tisoče mrtvih lastovic. Lastovice so se vračale po tej strani proti severu, a poginile so v velikem snežnem metežu.

Blivša meksikanska cesarica Kar-lota, ki živi sedaj na gradu Bouchont blizu Bruselja je izpolnila v torek 70. leto. Cesarici je že leta 1866 otemnel duh in še danes ne ve, da so jej so-proga, bivšega meksikanskega cesarja Maksimilijana 19. junija 1867 ustrelili v Queretaru.

Neurje na Dunaju. V ponedeljek opoldne je razsajala na Dunaju velika nevihta. Utrgal se je oblak in padala je tudi toča.

Strela vdarila v vojake. Ko je v Draždanah pešpolk št. 177 marširal v novo šotorišče pri Königsbrucku, je udarila strela v drugo in tretjo skupino 3. stotnije in vrgla 18 mož ob tla. Trije možje so bili ubiti, deset jih je bilo težko, pet pa lahko ranjenih.

Pomiloščenje v Turčiji. Vlada je predložila parlamentu zakonski načrt o pomiloščenju vseh Albancev, ki so obsojeni radi navadnih zločinov.

Stroški procesa Tarnovske v Benetkah znašajo po uradni sestavi 20.575 lir, od katerih se je izdalo 4140 lir za priče, 6917 za strokovnjake, 6908 lir za tolmače in 2609 lir za porotnike. Za brzojave in telefonske pogovore pa je dobila italijanska vlada 77 tisoč lir, torej je imela s tem procesom lep dobiček.

Gospodarske vesti.

Pokončujmo kiseljake! — Te grozdne črve je všteti med najhujše živalske sovražnike vinske trte. Že prvi rod ogrize mlade grozde, ko so še v cvetju; drugi oziroma tretji rod pa se loti ocvetelega grozdja in ga prav mnogo pokvari. To je našim trtojemcem dobro znano; kajti ta nepridiprav napada že mnogo let vinograde raznih pokrajin naše dežele in provzroča povsod občutljivo škodo; od črva ogrizeno grozdje gnije in splesni namreč navadno že na trti, zlasti o vlažnem vremenu.

Tega trtnega škodljivca je z ozirom na letni čas zatirati na razne načine.

V jeseni postavimo ali obesimo na trte povezke iz cunj ali slame, da nudi črvom priležno zavetje, v katero se zabubijo. Po zimi poberejo te povezke in jih požgemo ali oparimo z vrelo vodo. Pa še na drug način opravimo po zimi jako vspešno delo, če ostržemo namreč z rokavicami iz železne žice, ki so nalašč za to napravljene, lub s trsov in pomečkamo pod njim skrite zapuske; nekateri pariyo tudi trte z gorko vodo, da ugonobé s tem bube, ki se jih držé.

Pomladi in poleti bojovati se je proti črvom raznih rodov. Po nekod imajo posebne acetilenske svetilke, v katere se zaganjajo metuljčki, dokler se posmode.

Na Francoskem so v borbi proti kiseljaku naredili mnogo poskusenj z raznimi sredstvi, katera uporabljajo, predno se izvale črviči.

Med različnimi morili se je najbolje sponesel 1) tobačni izvleček, ki se v množini 1—1 in pol od sto lahko primeša bakreno-vapneni raztopini. Če škropimo trte s to zmesjo, preženemo i peronosporo, i kiseljake in privarčimo tako mnogo časa, ker opravimo z enim delom to in ono. 2. Dobro sredstvo je tudi 2 odst. borov klorit, če se v dotični raztopini razpustijo še 2 od sto mase. To pa naj si zapomnijo trtojevcj, da ni borovega klorita nikdar primešavati bakreno-vapneni raztopini.

Da s tem ali onim sredstvom bolj gotovo dosežemo svoj namen, treba, da zadenemo pravi čas za škropljenje.

Skrbno moramo namreč paziti na to, kdaj se prikažejo prvi metulji; 8 ali 10 dni začnimo škropiti in sicer prvič navadno zadnje dni maja, da ugonobimo gosenice prvega rodu; drugič pa prve dni julija, da pomorimo drugi rod.

Delo je opravljati z navadnimi škropilnicami in sicer je skrbeti za to, da se posebno grozdi dobro poškrope. Zato jih je poprej na kak način razkriti. Da se ne zapravi preveč razstopine, naj se pritrdi na kropilnično cev priprava, ki zabrani razširopljenje tekočine.

Nadejamo se, da bodo naši trto-rejci v svojo korist poskusili uporabo enega ali drugega izmed nasvetovanih sredstev, da se prepričajo o njegovi uspešnosti. Prav ljubo nam bo, da o svojem času sporoče c. kr. kmet. kem. poskuševališču v Gorici o izidu teh poskusenj.

Poskuševališče samo pa je vedno na razpolago vsem tistim, ki bi želeli nadaljnih pojasnil o tej zadevi.

F. Gvozdenovič.

Književnost.

Staršem in vzgojiteljem. Navačajte otroke, da bodo hodili pogostoma k sv. obhajilu. — Spisal O. Julij Lintelo. (Slovenski prevod je oskrbela in knjižico izdala Marijina družba v ljubljanskem semenišču.) 1910. Založila Katoliška bukvarna v Ljubljani. Tiskala Katoliška tiskarna. Str. 44. Cena 25 vin., pri naročilih na 10 ali več izvodov po 20 vin.

Muzikalije „Glasbene Matice“ v Ljubljani za društveno leto 1909/10 so pravkar izšle. Te dni se začno razpošiljati in jih dobe člani za 4 K društvenine, nečlani pa po 6 K.

XXXVII. zvezek Matičnih zborovskih partitur je izšel pod naslovom: 20 moških in mešanih zborov uredil Matej Hubad, ter obsega sledeče skladbe:

B. Moški zbori: 1. Jakob Aljaž: Na dan! — 2. Emil Adamič: Scherzando. — 3. Oskar Dev: — Hrepenenje. — 4. Oskar Dev: Tihi veter od morja. — 5. Stanko Premrl: Na dan! — 6. Ludovik Hudovernik: Zvezde. — 7. Zorko Prelovec: Jaz bi pad rdečih rož. — 8. Ivan Muhvič: Mir. — 9. Vjekoslav Ružič-Rosenberg: San. — 10. Vilko Novak: Gorski kraj. — 11. Vilko Novak: Sanak spava. — 12. Hrabroslav Volarič: Izgubljeni cvet. — 13. Ferdo Juvánc: Rožmarin. — 14. Ferdo Juvánc: Pastir.

B. Mešani zbori: 15. Franc Kirmovec: Izgubljeni cvet. — 16. Emil Adamič: Zapuščena. — 17. Hrabroslav Volarič: Ljudmila. — 18. Anton Vilhar: V mraku. — 19. Dr. Anton Schwab: „Dobro jutro.“ Pevski valček. — 20. Ferdo Juvánc: Na goro.

Loterijske številke.

4. junija.
Trst 27 6 4 50 47

Živa potreba

je bila, da je izšla kuharska knjiga o pripravi Pekatet, ker je res primanjkovala receptov za to. Vdobiva se brezplačno pri Prvi kranjski tovarni testenin v tl. Bistrici.

Odlikovana pekarija
in sladčičarna
K. Draščik
v Gorici na Kornu
(v lastni hiši)
izvršnje naročila vsakovrstnega
peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, pince itd. Prodaja
različna fina vina in likerje na
drobno ali orig. buteljkah. Pri-
poroča se sl. občinstvu. Cene
jako nizke.

ZAHVALA.

Vsled želje brata Franceta in sestre Frančiške pok. preč. gospoda

Antona Gleščič-a,

kurata v Štanjelu,

zahvaljujem se v njunim imenu vsm, ki so se udeležili pogreba ali mu na kak drug način skazali zadnjo ljubav in čast; izrecno vč. gosp. dekanu J. Murovec iz Črnič, vč. g. I. Valentičiču-u, dekanu iz Komna, vsm drugim duhovnikom, posebno sošolcem, nadalje zastopnikom Štanjelske občine, bl. g. vit. Fabjanu, g. županu, starašinom, kot tudi zastopnikom domače občine Osek-Vitovlje ter vsemu domačemu ljudstvu za obilno udeležbo. Izrecno se tudi zahvaljujem domačemu učiteljskemu osebju, katero se je udeležilo pogreba s šolsko mladežjo z zastavo ter tudi sosednim gg. učiteljem in g. cam učiteljcem. Konečno izražam tudi prisrčno zahvalo preč. g. župniku B. Grča iz Sempasa, za poslednja tolažila, ki jih je pok. gospodu že v zadnjih trenutkih podelil.

V Oseku, 9. junija 1910.

Fr. Franke, vikar.

Svoji k svojim! — Svoji k svojim!

Staroznana narodna trdka:

Anton Iv. Pečenko
GORICA, ulica Jos. Verdi 26,

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylenjskim pivom „PRAZDROJ“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Proti-vinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z do-mačim pristnim tropinovcem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.
Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej franco goriška postaja. — CENE ZMERNE.

Naznanilo.

Slav. občinstvu uljudno nazna-njam, da sem prevzel od g. Antona Obidiča njegovo staroznano

čevljarsko delavnico

v Semeniški ulici št. 2.

Priporočam se slav. občinstvu za mnogobrojna naročila in zagotav-ljam točno in dobro postrežbo ter zmerne cene.

Josip Černovic,

čevljarski mojster

Gorica, Semeniška ulica št. 2.

Prodá se malo posestvo,
nekaj njiv in senožeti, pod
jako ugodnimi pogoji v Ka-nalu. Naslov prodajalca pove
naše upravništvo.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredl Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberskega in
drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnava za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kra-marje, krošnjarje, prodajalce po sejnih
in trgih ter na deželi.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posrednje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

GORICA v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove
amerikanske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

ANA LIKAR
v GORICI
Semeniška ulica št. 10.
Velika zaloga
pisarniških in šolskih potrebščin.

V trgovini se dobi papir in papirnati izdelki, pergamentni papir za zavijanje masla, svilen papir in peresa za umetne cvetlice, šolske, molitvene in vpisovalne knjige, svete podobe, tiskovine za duhovnije in župnije. Sprejema tudi tisk zasebnih tiskovin, računov, posetnic, napisov itd. itd.

Dobra postrežba, najnižje cene!

JAKOB ŠULIGOJ
— urar c. kr. državne železnice —
v GORICI, Gosposka ulica št. 25.

priporoča
zlatino in srebrnino vseh vrst. Prstane, poročne rinke, verižice in vse druge zlate predmete.

odlikovana mizarska delavnica s strojevim obratom

ANT. ČERNIGOJ
Gorica Tržaška ul. št. 18.

Zaloga pohištva
iz
lastne delavnice.
Izdeluje
cerkvena dela,
spovednice,
klopi, okvirje,
klečalnice itd.
Vsakovrstna
dela za stavbe.

Prva slovenska trgovina z jedilnim blagom

Anton Kuštrin,
v GORICI
Gosposka ulica št. 25

priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko trgovino raznega jedilnega in kolonijalnega blaga.

Vse blago prve vrste.

Cene zmerne in nizke. Postrežba točna in solidna. Na željo odjemalcev v mestu se blago dostavlja na dom.

Pošilja se po železnici in pošti.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban Gorica,
Magistratna ulica št. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

— Blago se razpošilja franko. —

Peter Cotič,
čevljarski mojster, Gorica,
Raštelj 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za čevlje in usnje.

ROJAKI POZOR!

Vedno in vedno se je povpraševalo in govorilo, zakaj da ni v Gorici nobene domače manufakturne in modne trgovine — a komaj se je ta dobra misel izprožila, se je tudi ustanovila domača obrt z manufakturnim in modnim blagom **rojakov**

Ivančič & Kurinčič,
Gosposka ulica št. 11.

Kdor si hoče nabaviti dobro in trajno pomladansko in poletno blago, naj ne zamudi si ogledati domačo slovensko manufakturno in modno trgovino.

V zalogi je velikanska izbira možkega in ženskega blaga za obleke, raznovrstno perilo, gradl za postelje, žima, volna, perje, odeje, koci, izgotovljene stramace (žimnice) in tudi vse potrebščine za krojače in šivilje.

Nikdo naj ne zamudi prilike si ogledati domačo trgovino, v kateri se zagotavlja dobro pošteno in domačo postrežbo.

PREPRIČAJTE SE SAMI!

Vzorci se na željo pošiljajo vsakemu poštne prosto na dom.

Čevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla prodajalno svojih izdelkov na trgu sv. Antona na vogalu v Rabatišče št. 1 ter se priporoča za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsakovrstnega obuvala ter sprejema naročila po zmernih cenah.

Lekarna
Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice s snamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice **uredijo redno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — **Okrepi želodec**, storí, da **ngine v kratkem času omočica in životna lenost** (mrtvost). Te kapljice tudi storí, da **človek raje je**

Cena steklenici 60 vin

NOVA HIŠA
je na prodaj
v Gorjanskem na Krasu.

Hiša je ob cesti in zelo pripravna za krmo ali trgovini.

Naslov pové upravništvo našega lista.

VIKTOR TOFFOLI
GORICA

Velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev

Jedilno olje po 96 v. liter	
Jedilno fino	K 1.04
istrsko	" 1.12
Corfù	" 1.20
Puglie	" 1.20
Jesih vinski	" 1.20
Marsiglia	K 1.28
Bombay	" 1.20
Bari	" 1.40
Lucca	" 1.60
najfinejše	" 2.00
Milo in luči.	

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnikom.

Edina zaloga oljkega olja v Gorici, via Teatro 16 in via Seminario 10.

Priporočajte med seboj

trgovino

J. Medved
Gorica
Corso Verdi 38.

Postrežba strogo solidna.

Po znižanih cenah

kupite pri **Franc Ravnikar-ju** v Gorici
RAŠTELJ št. 16

raznovrstne sezijске novosti kakor: Oxford, kambrik, cefir panama, pique, batist, raznovrstno volno, moški kamgarn, cvilih za postelje, prte, brisalke, srajce, odeje, različne rute za na glavo, cajn za moške, posteljne garniture, naramnice, nogavice itd. Za dobro in sveže blago se jamči!

Platno vseh vrst in žima za novince (novoporočence) vedno v veliki izberi!

Priporoča se najljubneje

Franc Ravnikar, Gorica
Raštelj 16 (v lastni hiši.)